

[A. C. Normann.]

har fået deres aftaler bragt i orden på dette område, uanset hvor meget det koster, og uanset hvor lidt det betyder set ud fra et realistisk synspunkt.

Jeg spurgte endvidere den højtærede minister, om det er berettiget at sige, at styrken har forvoldt gene for mindretallet dernede i dets nationale selvhævdelse, og den højtærede forsvarsminister svarer hertil, at styrken har ikke voldt besvær, såvidt det er den højtærede minister og regeringen bekendt. Jeg forstår ikke rigtig den udtalelse. Jeg har hørt adskillige dernede sige, at det bidrager ikke til at popularisere arbejdet for danskheden, at der findes en dansk besættelsesstyrke i Holsten; der har jo været adskillige småepisoder før den episode, jeg her har fremdraget, og som har vakt så pinlig en opmærksomhed. Det ærede medlem hr. Arnth Jensen siger, at man, når jeg fremdrager sådanne forhold, er berettiget til at kræve, at jeg fremkommer med beviser for, at styrken virkelig har forvoldt besvær dernede. Må jeg spørge: Har det ærede medlem slet ingen sans for, hvordan det virker med en fremmed besættelsesstyrke? Hvis det ærede medlem ikke er tilfreds med denne almindelige henvisning til almindelige forhold, som altid holder stik, at en besættelsesstyrke skaber upopularitet om sig og derfor upopularitet om sin nationalitet, kan jeg henvise det ærede medlem til at læse tyske blade udkommet i disse dage, som ivrigt er i gang med at forklare — stik imod hvad forsvarsministeren her har oplyst — at episoden skyldes danskerne og ikke kan begrundes i en forkert optræden fra tysk side; det kan det ærede medlem læse i en enkelt af de tyske aviser, der findes herinde på læsestuen. Jeg håber inderligt, det er berettiget, når den højtærede forsvarsminister kun anser det for en værtshusepisode. Efter de oplysninger, der foreligger, har en officer forsøgt at tale soldaterne tilrette, og efter at han har forsøgt på det, er striden blusset op igen; forsøget lykkedes altså ikke for ham. Men det er muligt, denne oplysning er for-

kert, og vi må så afvente at høre, hvilke oplysninger der vil komme, når sagen er klarlagt i alle enkeltheder. Det ærede medlem hr. Arnth Jensen kan sige sig selv, at naturligvis anvender den tyske presse og de mennesker dernede, som er interesseret i at sætte danskheden tilbage og skade den, en episode som denne imod os; det er ikke fornuftigt at sige noget andet. Men jeg håber altså, den højtærede minister har ret i den formodning, han her er fremkommet med, at episoden ikke har haft en baggrund, der gør det berettiget at tale om, at de danske besættelsestropper har optrådt på en mindre værdig måde, end vi allesammen ønsker.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Til det ærede medlem hr. Arnth Jensen vil jeg sige, at hverken jeg eller noget andet medlem af regeringen har til hensigt at føre forhandlinger eller samtaler, som vi ikke underretter det udenrigspolitiske nævn om, dersom disse forhandlinger er af en sådan art, at det udenrigspolitiske nævn har krav på underretning. Jeg har tidligere gjort rede for forhandlinger, jeg har ført vedrørende stationeringen og flyvepladsproblemerne, og om de forhandlinger, der måtte blive ført, vil det udenrigspolitiske nævn naturligvis i rette tid få fornøden underretning; det ærede medlem hr. Arnth Jensen behøver ikke at nære nogen bekymring i så henseende; jeg agter ikke at stikke noget under stolen.

Til det ærede medlem hr. A. C. Normann vil jeg sige, at ifølge de for mig foreliggende oplysninger vedrørende episoden i Itzehoe skete der ikke andet, end jeg her har refereret — ja, der var også en skærmydsel med militærpolitiet — og derefter kom soldaterne roligt tilbage til kasernen til den tid, de skulle være der. Hvis der er sket andet, er dette i hvert fald endnu ikke rapporteret til mig; jeg har ikke andre oplysninger om episoden, end jeg har givet her. Jeg har grund til at gå ud fra, at Itzehoes borgmester har anlagt samme vurdering, som jeg har givet udtryk for her.